

Diagram of James

Quick Links to the Pericopes

[1:1](#) | [1:2-12](#) | [1:13-18](#) | [1:19-27](#) | [2:1-13](#) | [2:14-26](#) | [3:1-12](#) | [3:13-18](#)
[4:1-10](#) | [4:11-12](#) | [4:13-17](#) | [5:1-6](#) | [5:7-11](#) | [5:12](#) | [5:13-18](#) | [5:19-20](#)

1:7   γὰρ
 7   μὴ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
                          ὅτι λήμψεται τι
                          παρὰ τοῦ κυρίου,
 1:8   ἀνὴρ
                          δίψυχος,
                          ἀκατάστατος
                          ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

 1:9   δὲ
 8   Καυχάσθω ὁ ἀδελφός ὁ ταπεινὸς
                          ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ,
 1:10   δὲ
 9   ὁ πλούσιος (καυχάσθω)
                          ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ,
                          ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

 1:11   γὰρ
 10   ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος
                          σὺν τῷ καύσωνι
                          καὶ
 11   ἐξήρανεν τὸν χόρτον
                          καὶ
 12   τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν
                          καὶ
 13   ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο·
                          οὕτως καὶ
 14   ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ
                          ὁ πλούσιος . . . μαρανθήσεται.

 15   (ἐστιν) Μακάριος ἀνὴρ
                          ὃς ὑπομένει πειρασμόν,
                          δόκιμος γενόμενος
                          ὅτι . . . λήμψεται τὸν στέφανον
                          τῆς ζωῆς
                          ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

 16   πειραζόμενος
 1:13   μηδεὶς . . . λεγέτω
                          ὅτι Ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι·
 17   γὰρ
                          ὁ θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν,
                          δὲ
 18   ——— πειράζει αὐτὸς οὐδένα.

 1:14   δὲ
 19   ἔκαστος πειράζεται
                          ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας
                          ἐξελκόμενος
                          καὶ
                          δελεαζόμενος·
 1:15   εἶτα
                          συλλαβοῦσα
 20   ἡ ἐπιθυμία . . . τίκτει ἀμαρτίαν,
                          δὲ
                          ἀποτελεσθεῖσα
 21   ἡ ἀμαρτία . . . ἀποκύνει θάνατον.

22 1:16 **Μὴ πλανᾶσθε,**
         ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

23 1:17 **πᾶσα δόσις ἀγαθὴ**
         καὶ
         πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν
             καταβαῖνον
             ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων,
             παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ
                     ἢ
             τροπῆς ἀποσκίασμα.

1:18   βουληθεὶς
 24   ἀπεκύησεν ἡμᾶς
         λόγῳ ἀληθείας
         εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα
         τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

25 1:19 **"Ιστε,**
         ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·
         δὲ

26   ἐστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς
             εἰς τὸ ἀκοῦσαι,
             βραδὺς
             εἰς τὸ λαλῆσαι,
             βραδὺς
             εἰς ὄργην·

1:20   γὰρ
 27   ὄργὴ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται.

1:21   διὸ
         ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν
             καὶ
         περισσείαν κακίας
         ἐν πραῦτητι,

28   δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον
             τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

1:22   δὲ

29   Γίνεσθε ποιηταὶ λόγου
         καὶ

30   ----- μὴ μόνον ἀκροαταὶ
         παραλογιζόμενοι ἔαυτούς.

1:23   ὅτι
         εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν
             καὶ
         οὐ ποιητής,

31   οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ¹
         κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ
         ἐν ἐσόπτρῳ.

1:24   γὰρ
 32   κατενόησεν ἔαυτὸν
         καὶ

33   ἀπελήψυθεν
         καὶ

εὐθέως
34 ἐπελάθετο

όποιος ἦν.

1:25 δὲ

οἱ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας
καὶ

παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος
ἀλλὰ

ποιητὴς ἔργου, ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ

35 οὗτος μακάριος... ἔσται.

1:26

Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι
μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ
ἀλλὰ
ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ,

36 τούτου μάταιος ἡ θρησκεία (ἔστιν).

37 1:27

θρησκεία . . . . . αὖτη ἔστιν,
καθαρὰ
καὶ
ἀμίαντος
παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, | ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανοὺς
καὶ
χήρας
ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν,
ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2:1

Ἄδελφοί μου,
ἐν προσωπολημψίαις

38 μὴ... ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῆς δόξης.

2:2

γάρ

ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος
ἐν ἐσθῆτι λαμπρῷ,

δὲ

εἰσέλθῃ καὶ πτωχὸς ἐν ρύπαρῳ ἐσθῆτι,

δὲ

ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν
καὶ

εἴπητε, Σὺ κάθου ὥδε καλῶς,

καὶ

τῷ πτωχῷ εἴπητε, Σὺ στῆθι ἐκεῖ
καὶ

Σὺ στῆθι ἐκεῖ

ἢ

κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου,

39 2:4

οὐ διεκρίθητε
ἐν ἑαυτοῖς
καὶ

40 ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

41 2·5   'Ακούσατε,
               ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·
 42   οὐχ ὁ θεός ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς
               | τῷ κόσμῳ
               πλουσίους
               | ἐν πίστει
               καὶ
               κληρονόμους
               τῆς βασιλείας
               ἦς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;
               δὲ
 43   ύμεις ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν.
 44   οὐχ οἱ πλουσιοὶ καταδυναστεύουσιν ὑμᾶν
               καὶ
 45   αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς
               εἰς κριτήρια;
 46 2·7   οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα
               τὸ ἐπικληθὲν
               ἐφ ὑμᾶς;
               μέντοι
               εἰ νόμον τελεῖτε
               | βασιλικὸν
               | κατὰ τὴν γραφήν,
               Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν,
 47   καλῶς ποιεῖτε.
               δὲ
 48   εἰ προσωπολημπτεῖτε
               ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε
               ἐλεγχόμενοι
               ὑπὸ τοῦ νόμου
               ὡς παραβάται.
 49 2·10   γάρ
               ὅστις ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ
               δὲ
               πταιση
               ἐν ἐνὶ,
               γέγονεν πάντων ἔνοχος.
 50 2·11   γάρ
               ὁ εἰπών,
               Μὴ μοιχεύσῃς,
               εἰπεν καὶ,
               Μὴ φονεύσῃς·
               δὲ
               εἰ οὐ μοιχεύεις
               δὲ
               φονεύεις,
 51   γέγονας παραβάτης νόμου.

52	2·12	οῦτως λαλεῖτε καὶ	
53		οῦτως ποιεῖτε	διὰ νόμου ἐλευθερίας ώς . . . μέλλοντες κρίνεσθαι.
54	2·13	γάρ	
		ἡ γάρ κρίσις ἀνέλεος -----	τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος ·
55		κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως .	
56	2·14	Tí ---- τὸ ὄφελος , ἀδελφοί μου , ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν δὲ ἔργα μὴ ἔχῃ ;	
57		μὴ δύναται ή πίστις σῶσαι αὐτόν ;	
58	2·15	ἐὰν ἀδελφὸς η̄ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ	
	2·16	----- - ----- λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς δὲ εἴπῃ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν , Τπάγετε ἐν εἰρήνῃ , θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε , δὲ μὴ δῶτε αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος ,	
59		τί ---- τὸ ὄφελος ;	
60	2·17	οῦτως καὶ ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα	
59		ἡ πίστις . . . νεκρά ἐστιν καθ' ἐαυτήν .	
61	2·18	'Αλλ ,	
60		ἐρεῖ τις , Σὺ πίστιν ἔχεις , κάγὼ ἔργα ἔχω .	
61		δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων ,	
62		κάγώ σοι δεῖξω . . . τὴν πίστιν . ἐκ τῶν ἔργων μου	
63	2·19	σὺ πιστεύεις ὅτι εἷς ἐστιν ὁ θεός ;	
64		καλῶς ποιεῖς . καὶ	
65		τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ	
66		-- ----- φρίσσουσιν .	

2·20 δὲ
 67 θέλεις γνῶναι,
 ὁ ἄνθρωπε κενέ,
 ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστιν;

68 2·21 Ἐβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ . . . ἐδικαιώθη
 ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

Φ 2·22 βλέπεις
 ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
 καὶ
 ἐκ τῶν ἔργων
 ἡ πίστις ἐτελειώθη,
 καὶ
 ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
 ἡ λέγουσα,
 δὲ
 Ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ τῷ θεῷ,
 καὶ
 ἐλογίσθη αὐτῷ
 εἰς δικαιοσύνην
 καὶ
 φίλος θεοῦ ἐκλήθη.

Π 2·24 ὄφεις
 ἐξ ἔργων
 ὅτι . . . δικαιοῦται ἄνθρωπος
 καὶ
 ————— —————
 οὐκ
 ἐκ πίστεως
 μόνον.

2·25 δὲ
 ὥσπερ τὸ σῶμα . . . νεκρόν ἐστιν,
 οὔτως
 καὶ
 χωρὶς ἔργων
 71 Πατὴρ ἡ πόρνη οὐκ . . . ἐδικαιώθη
 ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους
 καὶ
 ἐτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

2·26 γὰρ
 χωρὶς πνεύματος
 ὥσπερ τὸ σῶμα . . . νεκρόν ἐστιν,
 οὔτως
 καὶ
 χωρὶς ἔργων
 72 ἡ πίστις . . . νεκρά ἐστιν.

Β 3·1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε,
 ἀδελφοί μου,
 εἰδότες
 ὅτι μεῖζον κρίμα λημψόμεθα.

3·2
74

γὰρ
πολλὰ πταιόμεν ἄπαντες.

75

έν λόγῳ
εἰ τις...οὐ πταιέι,
οὗτος τέλειος ἀνήρ ----
δυνατός χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3·3

δὲ

εἰς τὰ στόματα
εἰ τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς...βάλλομεν
καὶ
εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν,

76

ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.

3·4

ἰδοὺ

καὶ
τηλικαῦτα ὄντα
καὶ
ύπὸ ἀνέμων σκληρῶν
έλαυνόμενα,
77 τὰ πλοῖα μετάγεται
ύπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου
ὅπου ἡ ὄρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται,

3·5

οὕτως καὶ
78 ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἔστιν
καὶ
79 - ----- μεγάλα αὐχεῖ.

Ίδοὺ

80 ἡλίκον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.
καὶ

81 ἡ γλῶσσα πῦρ.

82 ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας ἡ γλῶσσα καθίσταται
ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν,
ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα
καὶ
φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως
καὶ
φλογίζομένη
ύπὸ τῆς γεέννης.

3·7

γὰρ
83 πᾶσα φύσις θηρίων
τε καὶ

πετεινῶν,

έρπετῶν

τε καὶ

έναλίων δαμάζεται

καὶ

----- δεδάμασται
τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ,

3·8 δὲ
 85 τὴν γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων,
     ἀκατάστατον κακόν,
     μεστὴ ιοῦ θανατηφόρου.

3·9 ἐν αὐτῇ
 86 εὐλογοῦμεν τὸν κύριον
     καὶ
     πατέρα
     καὶ
     ἐν αὐτῇ
 87 καταράμεθα τοὺς ἀνθρώπους
     τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας,

3·10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
 88 ἐξέρχεται εὐλογία
     καὶ
     κατάρα.

89 οὐ χρή,
     ἀδελφοί μου,
     ταῦτα οὕτως γίνεσθαι.

90 3·11 ἐκ τῆς αὐτῆς ὥπης
     μήτι ἡ πηγὴ... βρύει τὸ γλυκὺ^ν
     καὶ
     τὸ πικρόν;

91 3·12 μὴ δύναται συκῆ ἔλαιας ποιῆσαι
     ἀδελφοί μου,
     ἢ
 92 -- ----- ἄμπελος σῦκα;

93   οὕτε
     άλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

94 3·13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων (ἐστίν)
     ἐν ὑμῖν;

95 δειξάτω . . . . τὰ ἔργα αὐτοῦ
     ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς   ἐν πραῦτητι σοφίας.

3·14 δὲ
     εἰ ζῆλον πικρὸν ἔχετε
     καὶ   ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
     ἔριθείαν

96 μὴ κατακαυχᾶσθε
     καὶ

97 ψεύδεσθε
     κατὰ τῆς ἀληθείας.

98 3·15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνῳθεν κατερχομένη
     ἀλλὰ

99 -- ----- ἐπίγειος,
     ψυχική,
     δαιμονιώδης.

γὰρ

ὅπου ζῆλος
καὶ
ἐριθεία,
εἰκεῖ

100 ἀκαταστασία
καὶ
πᾶν φαῦλον πρᾶγμα (εἰσίν).

δὲ

101 ἡ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστιν,

εἰρήνη,
έπιεικής
εὐπειθής,
μεστὴ ἐλέονς
καὶ
καρπῶν ἀγαθῶν,
ἀδιάκριτος,
ἀνυπόκριτος.

δὲ

ἐν εἰρήνῃ

102 καρπὸς δικαιοσύνης...σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

103^{4·1} Πόθεν πόλεμοι
καὶ
πόθεν μάχαι
ἐν ὑμῖν;

104 οὐκ ἔντεῦθεν,
ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν
τῶν στρατευομένων
ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

105^{4·2} ἐπιθυμεῖτε
καὶ

106 οὐκ ἔχετε, —————
107 φονεύετε

108 καὶ
ζηλοῦτε
καὶ

109 οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν, —————
110 μάχεσθε

111 καὶ
πολεμεῖτε,

112 οὐκ ἔχετε —————
διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς,

113^{4·3} αἰτεῖτε
καὶ

114 οὐ λαμβάνετε
διότι κακῶς αἰτεῖσθε,
ἴνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

- 4·4   μοιχαλίδες,
 115   οὐκ οἴδατε
 ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν;
- οὖν
 116   ὅς ἐὰν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου,
 δοκεῖτε   ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται.
- 4·5   ἢ
 117   δοκεῖτε
 ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει,
 πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
 ὁ κατώκισεν
 ἐν ἡμῖν;
- 4·6   δὲ
 118   μείζονα δίδωσιν χάριν.
- διὸ
 119   λέγει,
 Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται,
 δὲ
 ταπεινοῖς δίδωσιν χάριν.
- 4·7   οὖν
 120   ὑποτάγητε τῷ θεῷ,
 δὲ
 121   ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ   _____   Command
 καὶ
- 122   φεύξεται   _____   Promise
 ὀφ ' ὑμῶν,
- 123^{4·8}   ἐγγίσατε τῷ θεῷ   _____   Command
 καὶ
- 124   ἐγγιεῖ ὑμῖν.   _____   Promise
- 125   καθαρίσατε χεῖρας,   _____
 ἀμαρτωλοί,
 καὶ
- 126   ἀγνίσατε καρδίας,   _____
 δίψυχοι.
- 127^{4·9}   ταλαιπωρήσατε   _____
 καὶ
- 128   πενθήσατε   _____
 καὶ
- 129   κλαύσατε.   _____
- 130   εἰς πένθος
 ὁ γέλως ὑμῶν... μετατραπήτω   _____
- 131   καὶ
 ἡ χαρὰ (μετατραπήτω)   _____
 εἰς κατήφειαν.

132 ^{4·10}	ταπεινώθητε _____	Command
	ἐνώπιον κυρίου καὶ	
133	ύψωσει ύμᾶς. _____	Promise
134 ^{4·11}	Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί.	
	ο καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ	
135	κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου _____	
136	καὶ κρίνει νόμον. _____	
	δὲ	
137	εἰ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητής νόμου ἀλλὰ	
138	(εἰ) κριτής.	
139 ^{4·12}	εἰς ἐστιν [ό] νομοθέτης _____	
	καὶ	
	κριτής _____	
	ο δυνάμενος σῶσαι _____	
	καὶ ἀπολέσαι. _____	
	δὲ	
140	σὺ τίς εἰ ο κρίνων τὸν πλησίον;	
4·13	"Ἄγε νῦν	
141	οἱ λέγοντες, Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν έκει ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν.	
4·14	οἴτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον ποία ἡ ζωὴ ύμῶν.	
142	γάρ ἀτμὶς ἐστε πρὸς ὄλιγον ἢ... φαινομένῃ, ἐπειτα καὶ ἀφανιζομένῃ.	

143^{4·15} ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς,

Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ
καὶ
ζήσομεν
καὶ
ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

4·16 δὲ
νῦν

144 καυχᾶσθε
ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν.

145 πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἔστιν.

4·17 οὖν
εἰδότι καλὸν ποιεῖν
καὶ
μὴ ποιοῦντι,
146 ἀμαρτία αὐτῷ ἔστιν.

5·1 "Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι,
147 κλαύσατε
όλολύζοντες
ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις

148 5·2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν
καὶ
149 τὰ ίμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν,
150 5·3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται
καὶ
εἰς μαρτύριον ὑμῖν

151 ὁ ιὸς αὐτῶν...ἔσται
καὶ
152 φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν
ώς πῦρ.

153 ἐθησαυρίσατε
ἐν ἐσχάταις ήμέραις.

5·4 154 ἰδοὺ^{5·4}
ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν...κράζει,
τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν
οἱ ἀπεστερημένοις
ἀφ' ὑμῶν
καὶ
εἰς τὰ ὕτα κυρίου Σαβαὼθ

155 αἱ βοαι τῶν θερισάντων...εἰσεληλύθασιν.

156 5·5 ἐτρυφήσατε
ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ
157 ἐσπαταλήσατε,

158 ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν
ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς,

159 ^{5·6} κατεδικάσατε,

160 έφονεύσατε τὸν δίκαιον,

161 οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

5·7 οὖν

162 Μακροθυμήσατε

ἀδελφοί,

ἔως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου.

ἰδοὺ

163 ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς

μακροθυμῶν

ἐπ' αὐτῷ

ἔως λάβῃ πρόϊμον καὶ ὄψιμον.

164 ^{5·8} μακροθυμήσατε... ὑμεῖς,

καὶ

165 στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν,

ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἥγγικεν.

166 ^{5·9} μὴ στενάζετε,

ἀδελφοί,

κατ' ἀλλήλων

ἴνα μὴ κριθῆτε.

ἰδοὺ

πρὸ τῶν θυρῶν

167 ὁ κριτὴς... ἔστηκεν.

168 ^{5·10} ὑπόδειγμα λάβετε,

ἀδελφοί,

τῆς κακοπαθείας

καὶ

τῆς μακροθυμίας

τοὺς προφήτας

οἵ ελάλησαν

ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου.

5·11 ιδοὺ

169 μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας.

170 τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἡκούσατε

καὶ

171 τὸ τέλος κυρίου εἴδετε,

ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος

καὶ

οἰκτίρμων.

- 5·12 δὲ
Πρὸ πάντων,
ἀδελφοί μου,
- 172 μὴ ὁμονύετε
μήτε τὸν οὐρανὸν
μήτε τὴν γῆν
μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον.
- δὲ
173 ἢ των ὑμῶν τὸ Ναι ναι
καὶ
- 174 --- ----- τὸ Οὐ οὐ,
ἴνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.
- 175 5·13 Κακοπαθεῖ τις
ἐν ὑμῖν,
176 προσευχέσθω.
- 177 εὐθυμεῖ τις,
178 ψαλλέτω.
- 179 5·14 ἀσθενεῖ τις
ἐν ὑμῖν,
180 προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας,
καὶ
- 181 προσευξάσθωσαν
ἐπ' αὐτὸν
ἀλείψαντες αὐτὸν
έλατιφ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου.
- καὶ
182 ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα
καὶ
- 183 ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος.
- κὰν ἀμαρτίας ἦ πεποιηκώς,
184 ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- οὖν
185 ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας
καὶ
- 186 εὔχεσθε
ὑπὲρ ἀλλήλων
ὅπως ιαθῆτε.
- 187 πολὺς ισχύει δέησις δικαίου
ἐνεργουμένη.
- 188 5·17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν,
καὶ
προσευχῇ
189 ----- προσηγένετο
τοῦ μὴ βρέξαι,

190   καὶ
                        οὐκ ἔβρεξεν
                        ἐπὶ τῆς γῆς
                        ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ.

5·18   καὶ
                     πάλιν
191   προσῆξατο,
                     καὶ
192   ό οὐρανὸς νέτον ἔδωκεν
                     καὶ
193   ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.

5·19   Ἄδελφοί μου,
                     ἐν ὑμῖν
ἐάν τις... πλανηθῇ
                     ἀπὸ τῆς ἀληθείας
                     καὶ
                     ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,
194   5·20 γινωσκέτω
                     ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν
                     ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ
                     σώσει ψυχὴν αὐτοῦ
                     ἐκ θανάτου
                     καὶ
                     καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.